

การพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านฉลุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล

Development of a learning ecosystem model to promote learning and improve

the academic achievement of students at Banchalung School Satun

Primary Educational Service Area Office

ไอลา บินโสะ (Laila Binsoh)*

Received: November 19, 2024

Revised: January 3, 2025

Accepted: January 5, 2025

Corresponding author, e-mail: laila.binsoh@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนโรงเรียนบ้านฉลุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล 2) พัฒนาแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ 3) ตรวจสอบผลการใช้แบบระบบนิเวศการเรียนรู้ด้วยการเปรียบเทียบ ดังนี้ 3.1 การใฝ่เรียนรู้ 3.2 ความพึงพอใจของนักเรียน 3.3 ความพึงพอใจของผู้ปกครอง 3.4 ความพึงพอใจของครู และ 3.5 ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 255 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งเป็นแบบสำรวจ 3 ฉบับ แบบสังเกตพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ 1 ฉบับ แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1 ฉบับ และแบบสอบถามความพึงพอใจ 4 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการทดสอบทีแบบสองกลุ่มอิสระ เปรียบเทียบผลการสังเกตพฤติกรรมและความพึงพอใจโดยการทดสอบทีแบบไม่อิสระ และ

เปรียบเทียบความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาโดยใช้วิธีวินคอกซอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นว่ามีความต้องการจำเป็นให้พัฒนาแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

2. แบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน 2) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) ครอบครัวและสังคม ซึ่งมีความเชื่อมโยงต่อเนื่องเป็นวงจรด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม ได้รูปแบบการปฏิบัติงานที่สอดคล้องและส่งผลร่วมกันให้เกิดการใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านฉลุง ผลการพิจารณารูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ ด้วยการเปรียบเทียบพบว่า การใฝ่เรียนรู้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการทดสอบความสามารถพื้นฐาน

* ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านฉลุง, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสตูล

School Director, Ban Chalung School Satun Primary
Educational Service Area Office

ของผู้เรียนระดับชาติ (NT) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความพึงพอใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ระบบนิเวศการเรียนรู้, ใฝ่เรียนรู้, ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This research aimed to 1) explore the necessity in developing a learning ecosystem model to promote learning curiosity and improve academic achievement of students at Banchalung School, Satun Primary Educational Service Area Office, 2) develop a learning ecosystem model, and 3) examine the results of using the learning ecosystem model by comparing the following: 3.1 learning curiosity, 3.2 student satisfaction, 3.3 parental satisfaction, 3.4 teacher satisfaction, and 3.5 basic education committee satisfaction. The sample consisted of 255 people. The instruments used were a 5-level rating scale, consisting of 3 survey forms, 1 learning curiosity observation form, 1 learning achievement record form, and 4 satisfaction questionnaires. The data were analyzed using mean, standard deviation, and Pearson's product moment correlation coefficient. The academic achievement was compared by two-group independent t-test, the observation results and satisfaction were compared by independent t-test, and the satisfaction of the school committee was compared by Wincxon method.

The research results found that

1. The necessity to develop a learning ecosystem model to promote learning and improve academic achievement. Students, parents, teachers and the Basic Education Commission see that there is a necessity to

develop a learning ecosystem model at the highest level.

2. The learning ecosystem model to promote learning and raise academic achievement has 3 components: 1) the learning ecosystem inside and outside the classroom, 2) the learning activity model, and 3) family and society, which are continuously linked in a cycle with a participatory process. The work model is consistent and has a joint effect on the learning of students at Banchalung School. The results of the model's consideration by qualified persons found that it was most appropriate, feasible, and beneficial.

3. The results of the examination of the learning ecosystem model by comparison found that the desire to learn was at a high level, with a mean score significantly higher than before using the model at a statistical level of .01. The results of the National Basic Education Test (O-NET) had a mean score significantly higher than before using the model at a statistical level of .05. The results of the National Basic Student Ability Test (NT) had a mean score significantly higher than before using the model at a statistical level of .01. Students, parents, teachers, and the Basic Education Commission had a significantly higher satisfaction at a statistical level of .01.

Keywords: Learning ecosystem, Learning aspiration, Raising academic achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นการเพิ่มต้นทุนทางสังคมให้แก่ประเทศ ทั้งยังเป็นกลไกหลักในการพัฒนา ส่งเสริมปลูกฝัง แนวความคิด ความรู้ให้กับพลเมือง และสังคมโดยรวมของทุกประเทศ ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นตัวแปรหลักของความสามารถในการแข่งขันระยะยาว (Long term competitiveness) ทำให้การออกแบบ

และการพัฒนาการศึกษาโดยมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนจึงเป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนาประเทศในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557) ปัจจุบันการศึกษาของไทยได้มีการปรับเปลี่ยน รวมถึงการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ตอบโจทย์ผู้เรียน ทำให้สามารถเข้าถึงความรู้ เพิ่มทักษะคนวัยทำงานและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

อย่างไรก็ตามการพัฒนาทางการศึกษาไทยยังไม่สามารถเข้าถึงและตอบโจทย์ได้ในทุกกลุ่มผู้เรียนทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การพัฒนาพื้นที่เพื่อการเรียนรู้ภายในสถานศึกษา รองรับการเรียนรู้เชิงรุกโดยพัฒนาระบบนิเวศการเรียนรู้ จึงถือเป็นวิธีที่สามารถนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2564) ได้กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษา โดยมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 และส่งเสริมระบบนิเวศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย

องค์ประกอบและรูปแบบของระบบนิเวศการเรียนรู้ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564) ดังนี้ 1) ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน โดยเป็นการจัดทำยุทธศาสตร์การจัดระบบนิเวศการเรียนรู้ที่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย 2) ทรัพยากร ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร เครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ 3) วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้ส่วนบุคคล (Personalized learning: PL) การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมทำ เป็นต้น 4) การจัดทำหลักสูตรและกิจกรรมใหม่ เช่น การออกแบบหลักสูตรการเรียนรู้ใหม่โดยใช้เทคโนโลยีเป็นทางเลือกสำหรับผู้เรียน การทำเนื้อหาสาระที่ตอบสนองความสนใจของผู้เรียน การกำหนดทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นต่อการพัฒนาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน 5) การใช้เทคโนโลยี เช่น การนำ E-learning มาใช้ในการเผยแพร่คลังความรู้ในรูปแบบคลิปวิดีโอ

ผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ 6) ความร่วมมือของเครือข่าย ซึ่งระบบนิเวศการเรียนรู้จะเป็นระบบที่เกื้อหนุนให้เกิดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ในการจัดระบบนิเวศการเรียนรู้ มีองค์ประกอบดังนี้ ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน วิธีการจัดการเรียนรู้ การทำหลักสูตรและกิจกรรมใหม่ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 การใช้เทคโนโลยี และความร่วมมือกับเครือข่าย ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีทักษะสำหรับโลกยุคปัจจุบันได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564) ดังนั้นการจัดระบบนิเวศการเรียนรู้ (Learning ecosystem) ถือเป็นแนวทางสำคัญสำหรับการสร้างการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังสามารถก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างผู้เรียนให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วย ความตั้งใจเพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น ตั้งใจเรียน เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ การแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อ เทคโนโลยีต่างๆ แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบจากสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้ และแลกเปลี่ยนความรู้ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการใฝ่เรียนรู้ ซึ่งนักเรียนโรงเรียนบ้านฉลุง ยังประสบปัญหาและจากการศึกษาพบว่าระบบนิเวศการเรียนรู้ใช้แก้ปัญหาได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนโรงเรียนบ้านฉลุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบระบบนิเวศการเรียนรู้

ที่เหมาะสมว่าควรมียุทธศาสตร์ประกอบใดบ้าง พร้อมทั้งตรวจสอบรูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นด้วยการสำรวจความต้องการจำเป็นว่าอยู่ในสภาพการณ์ใด ผลการพัฒนาในรูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ เปรียบเทียบการใฝ่เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ารูปแบบของระบบนิเวศการเรียนรู้จะส่งผลให้เพิ่มขึ้นหรือไม่เพียงใด ตลอดจนเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าอยู่ในระดับใดอันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการใฝ่เรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. เพื่อพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เพื่อตรวจสอบผลการใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบคุณลักษณะการใฝ่เรียนรู้ 6 ด้าน ดังนี้

3.1.1 การตั้งใจเรียน

3.1.2 การเอาใจใส่และความพยายามในการเรียนรู้

3.1.3 การสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

3.1.4 การแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

3.1.5 การวิเคราะห์ และสรุปเป็นองค์ความรู้

3.1.6 การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

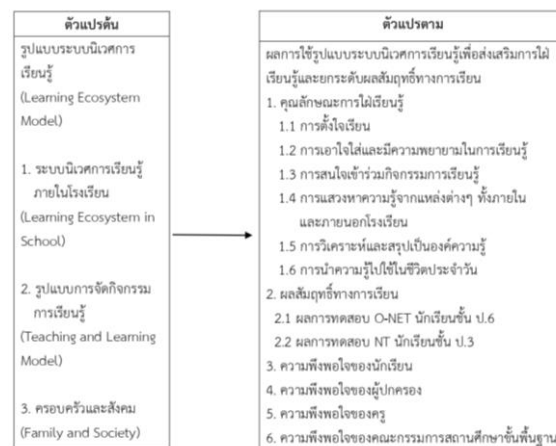
3.2 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักเรียน ปีการศึกษา 2565 กับปีการศึกษา 2566

3.3 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2565 กับปีการศึกษา 2566

3.4 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครู ปีการศึกษา 2565 กับปีการศึกษา 2566

3.5 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2565 กับปีการศึกษา 2566

กรอบแนวคิดการวิจัย

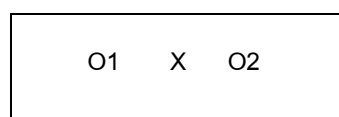

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัย แบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลัง (One – group pretest – posttest design) เนื่องจากต้องการให้ครูและนักเรียนได้รับการใช้นวัตกรรมทุกคน ตามรูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาพประกอบ 2 แบบวิจัยการพัฒนาปรับเปลี่ยนระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

O1 หมายถึง การวัดผลการใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนก่อนการใช้รูปแบบ

X หมายถึง การใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้กับนักเรียน

O2 หมายถึง การวัดผลการใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนหลังการใช้รูปแบบ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ปีการศึกษา 2565

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 361 คน ประกอบด้วย นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านฉลุ จำนวน 180 คน ผู้ปกครอง จำนวน 160 คน (จำนวนผู้ปกครองน้อยกว่าจำนวนนักเรียนเนื่องจากผู้ปกครองบางคนมีนักเรียนในปกครองมากกว่า 1 คน) ครู จำนวน 12 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 9 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 255 คน ประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 123 คน ผู้ปกครองจำนวน 113 คน (จำนวนผู้ปกครองน้อยกว่าจำนวนนักเรียนเนื่องจากผู้ปกครองบางคนมีนักเรียนในปกครองมากกว่า 1 คน) ครู จำนวน 12 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน (ยกเว้นครูและผู้อำนวยการโรงเรียนซึ่งเป็นตัวแทนในคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน)

ปีการศึกษา 2566

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 369 คน ประกอบด้วย นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านฉลุ จำนวน 185 คน ผู้ปกครอง จำนวน 163 คน (จำนวนผู้ปกครองน้อยกว่าจำนวนนักเรียนเนื่องจากผู้ปกครองบางคนมีนักเรียนในปกครองมากกว่า 1 คน) ครู จำนวน 12 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 9 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 255 คน ประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 123 คน ผู้ปกครองจำนวน 113 คน (จำนวนผู้ปกครองน้อยกว่าจำนวนนักเรียนเนื่องจากผู้ปกครองบางคนมีนักเรียนในปกครองมากกว่า 1 คน) ครู จำนวน 12 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน (ยกเว้นครูและผู้อำนวยการโรงเรียนซึ่งเป็นตัวแทนในคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 9 ฉบับ ประกอบด้วย แบบสำรวจความต้องการจำเป็น จำนวน 3 ฉบับ แบบสังเกตพฤติกรรม จำนวน 1 ฉบับ แบบสำรวจผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ จำนวน 4 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยกำหนดให้มีการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสำรวจความต้องการจำเป็น ระหว่างวันที่ 16 – 20 พฤษภาคม พ.ศ.2565 เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากนักเรียน ผู้ปกครอง ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 255 คน

ระยะที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการใช้รูปแบบระบบนิเวศเพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างวันที่ 23 – 27 พฤษภาคม พ.ศ.2565 โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 123 คน โดยครู จำนวน 12 คน

ระยะที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากการใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในปีการศึกษา 2565 มาแล้ว 1 ปีการศึกษา ระหว่างวันที่ 13 – 31 มีนาคม พ.ศ.2566 โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมจากการใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 123 คน โดยครู จำนวน 12 คน แบบสำรวจทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบสำรวจผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระดับชาติ (O - NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้ปกครอง ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 255 คน

ระยะที่ 4 เก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากการใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ในปีการศึกษา 2565 และปีการศึกษา 2566 มาแล้ว 2 ปีการศึกษา ระหว่างวันที่ 11 – 29 มีนาคม พ.ศ.2567 โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมจากการใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 123 คน โดยครู จำนวน 12 คน แบบสำรวจผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบสำรวจผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระดับชาติ (O - NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ปกครอง ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 255 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบความแตกต่าง ใช้การทดสอบที่ (t-test) แบบไม่อิสระ ในการเปรียบเทียบผลการสังเกตพฤติกรรมและความพึงพอใจ การทดสอบที่ (t-test) แบบอิสระ ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสถิติทดสอบ Wilcoxon signed rank test ในการเปรียบเทียบความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ความสัมพันธ์จากการสังเกตพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนโดยครู สถิติที่ใช้หาค่าคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ หาค่าความตรงตามสูตร IOC และหาค่าความเที่ยงตามสูตรแอลฟา (α)

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนในการดำเนินการคือ การสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากนั้นได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ปรากฏว่าได้โครงสร้างรูปแบบที่มีองค์ประกอบสำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ระบบนิเวศ

การเรียนรู้ภายในโรงเรียน องค์ประกอบที่ 2 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และองค์ประกอบที่ 3 ครอบครัวและสังคม ตรวจสอบความเหมาะสมความเป็นไปได้ และประโยชน์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิผลการตรวจสอบพบว่ามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด นำรูปแบบที่ได้รับการพัฒนาแล้วมาให้กับนักเรียนและครูโรงเรียนบ้านฉลุง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของปีการศึกษา 2565 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของปีการศึกษา 2566 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเดียวกันเป็นเวลา 2 ปีการศึกษา ดำเนินการตรวจสอบผลการใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีละ 1 ครั้ง โดยใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเช่นเดียวกันทั้ง 2 ครั้ง แล้วนำผลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างโดยการทดสอบที่ (t-test) แบบไม่อิสระ แบบวิจัยที่ใช้ คือแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการใช้รูปแบบ เนื่องจากต้องการให้ครูและนักเรียนทุกคน ได้รับการพัฒนาด้วยการปฏิบัติตามรูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. การใฝ่เรียนรู้หลังใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนใช้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนใช้
3. ระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2566 สูงกว่าเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2565
4. ระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้ปกครองเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2566 สูงกว่าเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2565
5. ระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของครูเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2566 สูงกว่าเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2565

6. ระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2566 สูงกว่าเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2565

วิธีดำเนินการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบความแตกต่าง ใช้การทดสอบที (t-test) แบบไม่อิสระ ในการเปรียบเทียบผลการสังเกตพฤติกรรมและความพึงพอใจ การทดสอบที (t-test) แบบอิสระ ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสถิติทดสอบ Wilcoxon signed rank test ในการเปรียบเทียบความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ความสัมพันธ์จากการสังเกตพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนโดยครู สถิติที่ใช้หาค่าคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ หาค่าความตรงตามสูตร IOC และหาค่าความเที่ยงตามสูตรแอลฟา (α)

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนในการดำเนินการคือ การสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากนั้นได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ ปรากฏว่าได้โครงสร้างรูปแบบที่มีองค์ประกอบสำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในโรงเรียน องค์ประกอบที่ 2 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และองค์ประกอบที่ 3 ครอบครัวยุคใหม่ ตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการตรวจสอบพบว่ามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด นำรูปแบบที่ได้รับการพัฒนาแล้วมาให้กับนักเรียนและครูโรงเรียนบ้านฉลุง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของปีการศึกษา 2565 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของปีการศึกษา 2566

ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเดียวกันเป็นเวลา 2 ปีการศึกษา ดำเนินการตรวจสอบผลการใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีละ 1 ครั้ง โดยใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเช่นเดียวกันทั้ง 2 ครั้ง แล้วนำผลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่าง โดยการทดสอบที (t-test) แบบไม่อิสระ แบบวิจัยที่ใช้คือแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการใช้รูปแบบ เนื่องจากต้องการให้ครูและนักเรียนทุกคน ได้รับการพัฒนาด้วยการปฏิบัติตามรูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัย

1. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนักเรียนผู้ปกครอง ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นว่ามีความต้องการจำเป็นให้พัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

2. รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน 2) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) ครอบครัวยุคใหม่ ซึ่งมีความเชื่อมโยงต่อเนื่องเป็นวงจรด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมได้รูปแบบการปฏิบัติงานที่สอดคล้องและส่งผลร่วมกันให้เกิดการใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านฉลุง ผลการพิจารณารูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ ด้วยการเปรียบเทียบพบว่า

3.1 นักเรียนมีความพึงพอใจสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ผู้ปกครองมีความพึงพอใจสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ครูมีความพึงพอใจสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความพึงพอใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า การสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและผ่านเกณฑ์การสำรวจทุกรายการ ผลการสำรวจ พบว่า นักเรียน ผู้ปกครอง ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ และจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept interview) โดยครู พบว่ามีความต้องการในการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนไม่เกิดคุณลักษณะด้านการใฝ่เรียนรู้ ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงนำไปสู่การใช้ในชีวิตจริง ซึ่งยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามค่าเป้าหมายของโรงเรียน สภาพของคุณลักษณะการใฝ่เรียนรู้และสภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนยังขาดการใฝ่เรียนรู้ในด้านการตั้งใจเรียน การเอาใจใส่และความพยายามในการเรียนรู้อย่างจริงจัง การสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน การวิเคราะห์และสรุปเป็นองค์ความรู้ และด้านการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และความมีประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งองค์ประกอบของระบบนิเวศการเรียนรู้ที่จะส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้รูปแบบที่มีองค์ประกอบของโครงสร้าง 3 องค์ประกอบด้วยกัน ได้แก่ 1) ระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในโรงเรียน 2) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ครอบครัวและสังคม โดยมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ที่จะส่งผลต่อการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนให้เกิดเป็นรูปธรรมและมีความยั่งยืน

3. ผลจากการใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 การใฝ่เรียนรู้

3.1.1 ด้านการตั้งใจเรียน นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์การใฝ่เรียนรู้ในด้านการตั้งใจเรียนดีขึ้น อาจเป็นเพราะนักเรียนได้เรียนรู้ และได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ จากการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูได้สอดแทรกการใฝ่เรียนรู้เข้าไปในทุกกลุ่มกิจกรรมที่จัดร่วมกับนักเรียน การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเอง เช่น การเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มเรียน การทำสมาธิ การกล่าวคำอารักขาก่อนเรียน การเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์ในการเรียน การทบทวนบทเรียนร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน โดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการอภิปรายโต้ตอบ ระหว่างเพื่อนนักเรียนและครู โดยใช้คำถามนำเพื่อกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นให้กับนักเรียนในการร่วมกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการให้นักเรียนได้สะท้อนผลสิ่งที่ได้เรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม การเชื่อมโยงนำไปสู่การใช้ในชีวิตจริงเพื่อให้นักเรียนได้เห็นว่าการใฝ่เรียนรู้นั้น มีความหมายต่อชีวิตของตนเอง และการตั้งใจเรียนของนักเรียนยังมีปัจจัยมาจากระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ซึ่งจะเกื้อหนุนให้เกิดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

3.1.2 ด้านการเอาใจใส่และความพยายามในการเรียนรู้ นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์การใฝ่เรียนรู้ในด้านการเอาใจใส่และความพยายามในการเรียนรู้ดีขึ้น อาจเป็นเพราะระบบนิเวศการเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับผ่านการทำกิจกรรมการเรียนรู้การได้รับประสบการณ์ ทำให้เกิดความน่าสนใจส่งผลให้นักเรียนรู้สึกตื่นตัวอยู่เสมอ และเมื่อนักเรียนเกิดความภาคภูมิใจหรือรู้สึกประสบความสำเร็จในสิ่งเล็กๆ ก็จะเป็นจุดที่ก่อให้เกิดความพยายามในการทำงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายให้

สำเร็จและพยายามปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ การเสริมแรงของครู การร่วมกันชื่นชมผลงานของเพื่อนร่วมชั้นทำให้นักเรียนมีแรงกระตุ้นในการเอาใจใส่กับงานเพื่อพัฒนาผลงานให้ดียิ่งขึ้นไป การที่ได้รับการชื่นชมเมื่อประสบความสำเร็จให้กำลังใจเมื่อเกิดข้อผิดพลาด ซึ่งการเสริมสร้างพลังในการเรียนรู้จะช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น และยังเป็นการช่วยให้เห็นคุณค่าของเพื่อนร่วมเรียนรู้ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของบุคคลรอบข้างด้วยเช่นกัน

3.1.3 ด้านการสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การใฝ่เรียนรู้ในด้านการสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ดีขึ้น อาจเป็นเพราะโรงเรียนได้จัดให้มีกิจกรรมต่างๆ ที่ท้าทายความสามารถ น่าสนใจและเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน เช่น การจัดกิจกรรมค่ายวิชาการ ค่ายพัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ กิจกรรมชุมนุมค่ายวิทยาการคำนวณ กิจกรรมฐานการเรียนรู้เทคโนโลยีหุ่นยนต์และโดรน ค่ายคุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้นักเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรม บรรยากาศแห่งความอิสระ เปิดโอกาสให้ตัดสินใจหรือเลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ เกิดความท้าทาย กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม มีการเสริมแรงโดยครู มีการเกื้อกูลซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนนักเรียน มีการรวมกลุ่มนักเรียนที่ชื่นชอบในกิจกรรมเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน และแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

3.1.4 ด้านการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์การใฝ่เรียนรู้ในด้านการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนดีขึ้น อาจเป็นเพราะการสร้างบรรยากาศแห่งการใช้ปัญญาและบรรยากาศแห่งการแสวงหาความรู้ที่ได้ร่วมกันจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียน การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ กระตุ้นให้นักเรียนได้สร้างเป้าหมายจากการเรียนรู้ของตนเอง ทบทวนเป้าหมายนั้นบ่อยๆ และร่วมกันหาแนวทางให้เป้าหมายนั้นประสบความสำเร็จโดยการ

ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งนักเรียนสามารถเข้าถึงได้ในปัจจุบัน แบบไม่จำกัดเวลา ไม่จำกัดสถานที่ ไม่จำกัดแหล่งข้อมูล เนื่องจาก การเรียนรู้ไม่ได้จำกัดเฉพาะในโรงเรียนเท่านั้น แต่ยังสามารถหาข้อมูลได้อย่างหลากหลาย เช่น สื่อสังคมออนไลน์ สื่อโทรทัศน์ ห้องสมุด การค้นคว้าข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น การได้ร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างเพื่อน ครู ผู้ปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะอยู่ในโรงเรียน นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่กับเพื่อน เพื่อนจึงเป็นบุคคลสำคัญในการช่วยกันให้เกิดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนใช้เวลาในโรงเรียน 8 ชั่วโมงต่อวัน โดยประมาณ นอกเหนือจากนั้นก็เป็นการเรียนรู้นอกระบบหรือตามอัธยาศัย ซึ่งเป็นความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของนักเรียน

3.1.5 ด้านการวิเคราะห์และสรุปเป็นองค์ความรู้ นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การใฝ่เรียนรู้ในด้านการวิเคราะห์และสรุปเป็นองค์ความรู้ดีขึ้น อาจเป็นเพราะ การพัฒนาทักษะกระบวนการคิดและให้นักเรียนได้สรุปองค์ความรู้ของตนเอง เพราะการเรียนรู้ที่เกิดด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้ที่ยั่งยืนกว่าการบอก โดยโรงเรียนได้จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะเป็นวิธีการสำคัญที่สามารถสร้างและพัฒนานักเรียนให้เกิดคุณลักษณะต่างๆ ที่ต้องการในยุคปัจจุบัน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้เกิดทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ การสรุปความรู้ การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ การได้เรียนรู้ในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเองและได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ เพราะสิ่งที่สำคัญมากไปกว่าความรู้ที่ได้รับคือความสนุกในการได้เรียนรู้ ซึ่งความสนุกจะนำไปสู่การรักในการเรียนรู้ การใฝ่เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น และเรียนรู้ให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงและเท่าทันความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่อยู่เสมอ

3.1.6 ด้านการนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การใฝ่เรียนรู้ในด้านการนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันดีขึ้น อาจเป็นเพราะการกำหนด

เป้าหมายความสำเร็จในอนาคตของ นักเรียนจะเป็นสิ่งที่ช่วยขับเคลื่อนให้นักเรียนไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ อันจะช่วยให้ นักเรียนมีแรงจูงใจ และเกิดความพยายามที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อไปถึงเป้าหมายนั้น โดยเป้าหมายของนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันออกไป เช่นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นอาจเป็นเป้าหมายในระยะสั้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายอาจเป็นเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ในการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาที่แต่ละคนคาดหวัง การมุ่งอนาคตหรือมองเห็นต้นแบบที่ดีในสังคมที่ใกล้ชิดกับนักเรียนเป็นลักษณะที่เป็นพลังผลักดันให้กระทำกิจกรรมต่างๆ ในปัจจุบันอย่าง ขยันขันแข็งที่สุดเพื่อที่ผลงานนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว เช่น ขยันเรียนในปัจจุบันเพื่อจะได้งานดีมีชีวิตก้าวหน้าและสบายในอนาคต เพราะการที่นักเรียนคิดถึงเรื่องของอนาคตการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิต รู้ว่าสิ่งที่ได้เรียนรู้มันจะมีประโยชน์กับชีวิตของตนเองอย่างไร จะมีส่วนสำคัญในการปฏิบัติตนให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จะเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.1 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน O-NET (Ordinary National Education Test) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การที่นักเรียน มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน O-NET (Ordinary National Education Test) สูงขึ้นหลังการใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เป็นระยะเวลา 2 ปีการศึกษา อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน O-NET (Ordinary National Education Test) ในปีการศึกษา 2565 หรือหลังการใช้รูปแบบในครั้งนี้ 1 มีโอกาสได้ใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพียง 1 ปีการศึกษา ในขณะที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน O-NET (Ordinary National Education Test) ในปีการศึกษา 2566 นักเรียนกลุ่มดังกล่าวมีโอกาสได้ใช้รูปแบบ ต่อเนื่องเป็น ระยะเวลา 2 ปีการศึกษา คือขณะนักเรียนกำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2565 และขณะนักเรียนกำลังศึกษาชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2566 และในการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้นำชุมชน ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิดเห็น เป็นแนวทางในการวางแผนการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.2 ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ NT (National Test) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การที่นักเรียนมีผลทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ NT (National Test) สูงขึ้นหลังการใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เป็นระยะเวลา 2 ปีการศึกษา อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้ารับการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) ในปีการศึกษา 2566 หลังการใช้รูปแบบเป็นระยะเวลาต่อเนื่อง 2 ปีการศึกษา คือขณะนักเรียนกำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2565 และขณะนักเรียนกำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2566 และในการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกภาคส่วนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษา เช่น นักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้นำชุมชน มีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิดเห็น ร่วมกันนำเสนอแนวทางเพื่อการวางแผนการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ครูทุกคนได้รับการนิเทศการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและร่วมให้ข้อมูลย้อนกลับ มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

3.3 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน จากการที่นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบระบบนิเวศระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน อาจเป็นเพราะนักเรียนมีความชื่นชอบในกิจกรรมที่หลากหลาย แปลกใหม่ มีความท้าทายได้ร่วมกันคิด ได้ร่วมกันลงมือปฏิบัติ เกิดความสนุกสนานที่ได้ร่วมกิจกรรม สามารถเรียนรู้ได้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีรอบตัวและแหล่งอื่นๆ ที่สามารถเข้าถึง

ได้ สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้มีความหมายกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการจัดระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ภายในห้องเรียน ภายนอกห้องเรียน ล้วนเอื้อต่อการส่งเสริมคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการตามช่วงวัยของนักเรียน สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ชุมชน สังคม ครูมีการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการที่หลากหลายและมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้องเหมาะสม โดยผ่านการแลกเปลี่ยนระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชน ในการร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ ที่เป็นการส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และส่งผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พร้อมทั้งการที่ครอบครัวและสังคมเล็งเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุน โดยการที่บุคคลในครอบครัวให้การดูแลเอาใจใส่ และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้การอบรม สั่งสอน ที่สอดคล้องกับหลักการทางศาสนาอิสลาม ควบคู่ไปกับการปฏิบัติศาสนกิจซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีสมาธิต่อการเรียนรู้ สังคม ชุมชน องค์กรทางศาสนา หน่วยงานทางการศึกษานโยบายด้านการศึกษาของหน่วยงานต่างๆ ที่เล็งเห็นความสำคัญด้านคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน จึงได้ระดมสรรพกำลังในการสนับสนุนนักเรียนอย่างเต็มกำลังเพื่อให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะด้านการใฝ่เรียนรู้ที่เกิดความยั่งยืน และสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

3.4 ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน จากการที่ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อรูปแบบระบบนิเวศระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน อาจเป็นเพราะเห็นได้ชัดว่านักเรียนได้แสดงออกถึงพฤติกรรม บ่งชี้ถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการใฝ่เรียนรู้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่

สำคัญที่จะทำให้นักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และยังส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการร่วมกันพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการใฝ่เรียนรู้ โดยผ่านการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่สอดแทรกหลักการทางศาสนาอิสลามไว้ในคำสอนและการปฏิบัติ ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นแนวทางในการจัดระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ภายในห้องเรียน ภายนอกห้องเรียน ที่ผู้ปกครองพึงประสงค์จะให้เกิดกับกับนักเรียน โรงเรียนได้เชิญผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูออกแบบให้กับนักเรียน ผ่านการจัดกิจกรรมที่ผู้ปกครองและนักเรียนร่วมกันลงมือปฏิบัติ ทำให้ผู้ปกครองได้เห็นพัฒนาการของนักเรียนและได้เห็นรูปแบบกิจกรรมที่นักเรียนได้เรียนรู้ ครอบครัวและสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมและเห็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนในทุกขั้นตอน ทั้งในขั้นเตรียมการ ขั้นการสร้างและพัฒนา และขั้นการนำไปใช้และตรวจสอบคุณภาพ โดยการสะท้อนผลและมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นกระบวนการ เพราะการเรียนรู้และปรับตัวทางสังคมได้รับอิทธิพลจากการเลี้ยงดูของครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันแรกที่นักเรียนมีความผูกพันใกล้ชิดจึงมีส่วนในการสร้างนิสัย ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติต่างๆ ครอบครัวจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียน โดยหากนักเรียนกับผู้ปกครองมีความผูกพันใกล้ชิดหรือมีสัมพันธภาพที่ดีจะทำให้เด็กนักเรียนมีจิตใจสบาย มีสมาธิและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 ความพึงพอใจของครูต่อระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน จากการที่ครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบระบบนิเวศระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน อาจเป็นเพราะรูปแบบของระบบนิเวศการเรียนรู้มีองค์ประกอบหนึ่งคือ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งให้ความสำคัญกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของครูให้เป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ มีการจัดกระบวนการ พัฒนาศักยภาพให้ครู

เป็นตัวจักรสำคัญของระบบนิเวศการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการกำหนดคุณลักษณะของครูของนักเรียน และรูปแบบของกิจกรรมที่สามารถออกแบบหรือปรับเปลี่ยนได้ตามลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียน รูปแบบในการปฏิบัติ ร่วมดำเนินการและตรวจสอบทบทวนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อสร้างคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้กับนักเรียน ครูได้มีการร่วมกันจัดระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ภายในห้องเรียนให้เป็นห้องเรียนแห่งการเรียนรู้ ภายในนอกห้องเรียนให้มีแหล่งเรียนรู้ที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียนทุกคน รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นการเรียนรู้เชิงรุกนักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมผ่านกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ ครูทุกคนได้ร่วมกันสนับสนุนให้ความรู้กับผู้ปกครอง เกี่ยวกับรูปแบบการเลี้ยงดูบุตรหลานและลักษณะของความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นานโยบายของโรงเรียนของหน่วยงานต้นสังกัดมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน ครูได้ร่วมกับสังคม ชุมชนและหน่วยงานในพื้นที่ในการร่วมกันสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ครูเข้าใจนโยบายวัตถุประสงค์ แนวทางในการดำเนินการ ความสำคัญและประโยชน์ของการมีคุณลักษณะการใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ครูมีขวัญกำลังใจที่ดีในการร่วมกันพัฒนาศักยภาพและได้ร่วมชื่นชมความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

3.6 ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน การที่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความพึงพอใจต่อรูปแบบระบบนิเวศระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน อาจเป็นเพราะได้เห็นผลงานเชิงประจักษ์ที่เกิดขึ้นกับโรงเรียนและพฤติกรรมที่เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นของนักเรียน เช่น การที่โรงเรียนได้รับคัดเลือกเป็นโรงเรียนต้นแบบด้านการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์เชิงรุก โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2566 นักเรียนได้รับรางวัล

เหรียญทอง รองชนะเลิศอันดับ 2 การแข่งขันเล่านิทาน (Story Telling) ในงานศิลปหัตถกรรมระดับชาติครั้งที่ 70 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนได้รับรางวัลผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านการจัดการศึกษาตามแนวพระบรมราโชบายรัชกาลที่ 10 สู่การปฏิบัติ เป็นต้น โดยคณะกรรมการสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการทุกกระบวนการ จึงรู้สึกเป็นเจ้าของผลงานและความสำเร็จร่วมกัน การจัดระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ภายในห้องเรียน ภายในนอกห้องเรียนที่จัดให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นบรรยากาศในการเรียนรู้เชิงกายภาพ เชิงจิตใจและอารมณ์ อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูมีความหลากหลายปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์และสิ่งที่ต้องการให้เกิดการเรียนรู้แก่ตัวนักเรียน โดยการมุ่งเน้นในการพัฒนาครูให้เป็นผู้อำนวยความสะดวก มีทักษะในการออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน โดยการพัฒนาให้ครูเป็นองค์ประกอบหลักของระบบนิเวศการเรียนรู้ของนักเรียน เนื่องจากปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างครูกับนักเรียน ที่เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเชิงบวกอย่างเห็นได้ชัด ครอบครัวและสังคมที่ดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน โดยการเลี้ยงดูของครอบครัวให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลามที่กล่าวว่าการศึกษาเป็นอาวุธนำพาไปสู่แสงสว่างในการดำเนินชีวิต มัสยิดซึ่งเป็นองค์กรทางศาสนาในพื้นที่และมีความใกล้ชิดกับผู้ปกครอง ได้ร่วมกันตั้งเตือนให้ทุกภาคส่วนร่วมมือกันในการพัฒนาให้นักเรียนได้เกิดคุณลักษณะด้านการใฝ่เรียนรู้

จากงานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนโรงเรียนบ้านฉลุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำไปใช้สำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภายในสถานศึกษา ให้การจัดเรียนการสอนมีคุณภาพและการพัฒนาให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น พัฒนาการปฏิบัติงานของครูให้มีประสิทธิภาพและส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนและคุณภาพการ จัดการศึกษา

สามารถสรุปเป็นวงจรการนิเทศภายในสถานศึกษา รวมถึงการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ ด้วยวิธีการหรือ เทคนิคต่าง ๆ โดยมีการกำหนด ขั้นตอนการทำงานอย่างมีระบบ สะดวกแก่การปฏิบัติ โดยการศึกษาสภาพ ปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ ของสถานศึกษา วางแผน และนโยบายของมาพิจารณา แล้วสรุปเป็นงาน ที่ปฏิบัติ โดยกำหนดเป็นโครงการ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ทางเลือก รายละเอียดอื่น ๆ ใน การดำเนินงาน การศึกษาให้การดำเนินงานมี ประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์ การพัฒนารูปแบบ ระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และ ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามระบบที่วางแผน รวมถึงขั้นตอนการ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศ ตาม วัตถุประสงค์ และนโยบายของการจัดการศึกษาที่วางไว้ เพื่อเป้าหมายสูงสุด คือ คุณภาพของผู้เรียนและ สถานศึกษา

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ควรเพิ่มองค์ประกอบต่างๆ เช่น พื้นฐาน ของครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน ความสมบูรณ์ ของครอบครัว ลักษณะความเชื่อของสังคม เป็นต้น ที่ค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้ไปสู่การศึกษา แบบเจาะลึก เพื่อศึกษาเพิ่มเติมว่าแต่ละองค์ประกอบ ด้านระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในโรงเรียน รูปแบบ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านครอบครัวและสังคม องค์ประกอบใดมีอิทธิพลสูงสุดต่อการใฝ่เรียนรู้ และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รวมทั้งยังมีองค์ประกอบอื่นใดบ้างที่ควรเพิ่มเติม เพื่อให้รูปแบบมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเกิดประโยชน์ สูงสุดต่อนักเรียน

2. ควรเพิ่มการศึกษาตัวแปรที่เป็นสาเหตุ หรือปัจจัยอื่นเพิ่มเติม เช่น การได้รับการเตรียมความ พร้อมของนักเรียนในระดับปฐมวัย ระดับการศึกษา ของผู้ปกครองที่ส่งผลต่อการเลี้ยงดูนักเรียน เพื่อค้นหา แนวทางที่มีความหลากหลายในการส่งเสริม การใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้กับนักเรียน ภายใต้บริบทที่มีความแตกต่าง และมีความหลากหลาย เช่น ความหลากหลายด้าน เชื้อชาติ ศาสนา ความแตกต่างของความเชื่อ พื้นที่ ที่มีลักษณะพิเศษ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ปัทมรา ใจชื่อ. (2561). *ระบบดิจิทัลแบบปฏิสัมพันธ์ ด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริมพหุภาษาเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้และการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม*. [วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา]. มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วิจิต เทพประสิทธิ์. (2558). *การจัดสภาพแวดล้อมใน ห้องเรียน*. แสงจันทร์การพิมพ์.
- สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้. (2565). *รายงานการศึกษารูปแบบการจัดระบบ นิเวศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพ ของคนไทย 4.0*. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). *สภาพ การจัดนิเวศการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบท ประเทศไทย*. เอส.บี.เค การพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). *การกำหนดแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทย กับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สิโรตม มณีแอด และปณิศา วรณพิรุณ. (2562). ระบบนิเวศการเรียนรู้ดิจิทัลด้วยปัญญาประดิษฐ์ สำหรับการเรียนรู้อย่างชาญฉลาด. *วารสาร ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 21(2), 359-373.
- Benedicts, Rose. (2018). *Learning Ecosystems: What Are They, and What Can They Do for You?*. <https://trainingindustry.com/>.
- Berri, A. (2019). *The Future of education: How WISE is reimagining education through a biological metaphor*. <https://shorturl.asia/JQFmY>.
- Fayombo, GA. (2012). Active Learning Strategies and Student Learning Outcomes Among Some University Students in Barbados. *Journal of Educational and Social Research*, 2(9), 79-90.